

Geistlicher Baustein Nr. 24

- Die Braut dient Christus, dem Wort -

Albanische Übersetzung :

Guri i Ndërtimit Frymor Nr. 24

-Nusja i shërben Krishtit, Fjalës -

Eksodi 23,25:

„Dhe ju do t’i shërbeni Zotit, Perëndisë tuaj, dhe Ai do të bekojë bukën dhe ujin tuaj; dhe Unë do ta largoj sëmundjen nga mesi juaj.“

Kush është mbretëresha jote e vogël në shtëpi? Ajo ju shërben me ushqim. A është kështu? Nusja i shërben Krishtit, Fjalës. „Njeriu nuk jeton vetëm me bukë, por me çdo fjalë.“ (Mat. 4,4). Shihni, ajo i shërben Mbretit me Fjalën dhe e sjell Fjalën e Tij të premtuar në shprehje në atë epokë në të cilën ajo jeton. Amin. Kjo ishte një thënie e mirë: Ajo i shërben në epokë me Fjalën. [1]

Ju gra, ashtu siç i shërbeni burrit tuaj, po ashtu i shërbeni edhe Perëndisë (Kol. 3,23-24; Efes. 5,22-24). [2]

Ju duhet të dëshironi t’i shërbeni Krishtit. Ju duhet të jeni të gatshëm, çfarëdo që të jetë, të hidhni çdo barrë që të ngatërrohet lehtë dhe të vraponi me durim në garë (Hebr. 12,1-2). [3]

Dhe kështu është edhe kur njeriu merr vendimin për Krishtin. Së pari vendos nëse dëshiron t’i shërbesh Perëndisë dhe ta pranosh Atë si Shpëtimtarin tënd, apo jo. A do t’i shërbesh botës apo do t’i shërbesh Krishtit? Ti duhet të vendosësh. Duhet marrë një vendim. Kur të kesh vendosur nëse do t’i shërbesh Perëndisë apo mamonit, atëherë bëj zgjedhjen tënde. Por vendimi duhet të merret. [4]

„Kisha“ do të thotë e thirrur jashtë ose e veçuar. Dhe dy njerëz nuk mund të jetojnë në ty në të njëjtën kohë. Duhet t’u vdesësh gjërave të botës për t’i shërbyer Perëndisë. Ti nuk mund ta duash Perëndinë dhe mamonin në të njëjtën kohë (Mat. 6,24). Dhe përderisa dashuria e botës është në zemrën e besimtarit, ai e privon vetveten nga privilegjet që Perëndia i ka dhënë atij. Perëndia nuk dëshiron që ti të jetosh nën privilegjet e tua. Ai dëshiron që ti të kesh çdo privilegj për të cilin Ai ka vdekur.

Ai dëshiron që ti të gëzohesh për çdo privilegj që Ai i ka dhënë Kishës.

Ai të përket ty. [5]

Unë besoj se kjo Frymë e madh, që është midis nesh, është Fryma e Shenjtë. Unë besoj se Ai më ka thirrur për këtë qëllim. Kjo nuk më bën më të madh se njeriu që sot është shpëtuar, por vetëm shërbëtorin tuaj, vëllanë tuaj. Kjo më bën më të vogël se ju, sepse jam dërguar të ju shërbej. Jam një shërbëtor për publikun. Një predikues është një shërbëtor publik, sepse ai i shërben publikut dhe ecën në rrugën më të ulët, merr goditjet dhe plagët nga publiku dhe qëndron aty. Dhe nëse nuk ke mjaft hir për të buzëqeshur dhe për ta pranuar, atëherë duhet të kthehesh përsëri te Golgota dhe të lejosh që misioni yt të vërtetohet edhe një herë. Këtë duhet ta bësh (Mateu 20:26-27). [6]

Do të doja t'i merrja për dore çdo person këtu, të ulesha me ta dhe të shkoja me ju në shtëpi. Unë thjesht e dua bashkësinë, por nuk mund ta bëj. Nuk më është dhënë kjo, deri sa të kalojmë kufirin. Nuk mund të jem një shërbëtor i njerëzve dhe një shërbëtor i Perëndisë në të njëjtën kohë. Njeriu duhet të qëndrojë larg nga njerëzit për t'i shërbyer Perëndisë; dhe duhet t'i dojë njerëzit, sepse kjo i sjell ata në Mbretëri. [7]

Unë mendoj se gjëja më e madhe që më ka ndodhur ndonjëherë është që kam privilegjin t'i shërbej Atij. Dhe unë e di se ashtu siç ju shërbej juve, unë i shërbej Atij. "Sepse çfarëdo që keni bërë për njerin nga këta më të vegjlit e vëllezërve të mi, atë ma keni bërë Mua." (Mateu 25:40). Dhe asnjë nga Fjalët e Tij nuk mund të dështojë kurrë. [8]

Kjo është një barrë e madhe, e rëndë, për të cilën askush nuk di asgjë. Ajo qëndron vetëm midis Perëndisë dhe meje. Por kur vjen koha për të shkuar në shtrat, çfarë privilegji i mrekullueshëm kam, të gjunjëzohem para Perëndisë dhe të them: "Atë, unë sot e kam bërë më të mirën që dija. Kam bërë gjithçka për t'ua bërë jetën pak më të këndshme njerëzve." Dhe jam i sigurt se bekimet e Tij kthehen herë pas here dhe e bëjnë jetën pak më të këndshme edhe për mua.

Nëse dëshiron të bësh diçka për Perëndinë, atëherë bëj diçka për popullin e Tij. Nëse dëshiron që të thuhet diçka e mirë për ty, atëherë thuaj diçka të mirë për dikë tjetër. Bekoi të tjerët, dhe ndërsa i bekon të tjerët, ti bekon Perëndinë. [9]

Dhe nëse Ai më mban thjesht të shëndoshë dhe me mendje të kthjellët, që zemra ime të qëndrojë drejt me Të, unë dua t'i shërbej Atij për aq kohë sa të jetoj mbi tokë. Unë ia kam premtuar këtë prej kësaj foltore: nëse Ai më mban me mendje të kthjellët, të shëndoshë e të fortë, që unë të mund t'i shërbej Atij dhe e dua Atë, unë do të bëj gjithçka për popullin e Tij, aq sa është në fuqinë time. Dhe kjo është mënyra se si ne i shërbejmë Perëndisë, ashtu siç i shërbejmë njëri-tjetrit. Kjo është e vetmja mënyrë që ne mund t'i shërbejmë Perëndisë (1 Pjetrit 4,10-11). [10]

Këtë gjithmonë e kam ditur dhe e kam kuptuar në jetën time të shërbimit: Nëse dëshiron t'i shërbesh Perëndisë, atëherë shërbeji popullit të Tij (Gal. 5,13; Rom. 14,19). Kështu shërbehet. Ashtu siç e duam njëri-tjetrin, ashtu e duam Perëndinë. Dhe unë e dua popullin e Tij dhe bëj gjithçka që di, për t'ua përfaqësuar Zotin tonë Jezu Krisht në mëshirën e Tij hyjnore dhe fuqinë, të cilën Ai ia ka dhënë kishës në këto ditë të fundit. [11]

Kështu duhet të ndiejmë përballë Perëndisë, jo të mundohemi të detyrojmë rrugën tonë me diçka, por ne i detyrohemi Perëndisë jetën tonë, sepse ne ishim duke vdekur dhe po zhyteshim në gropën e mëkatit. Perëndia më hodhi krahët e Tij rreth meje, petkun e Tij.

Unë i detyrohem Atij jetën time. Ti i detyrohesh Atij jetën tënde. Ti ia detyrohesh Atij jetën tënde për t'i shërbyer Atij, jo për të shkuar rrotull duke u mburrur me denominacionin tënd kishtar dhe për t'ia dhënë asaj lavdinë, jo për të shkuar rrotull dhe për të kritikuar të tjerët, por për t'u përpjekur të shërbesh dhe të shpëtosh të tjerët, duke i sjellë ata në njohjen e Zotit Jezu Krisht. [12]

Unë e them këtë me dëshirë të vogël. Por kaq shumë të krishterë që e rrëfejnë besimin sot në vendin tonë dinë kaq pak për Perëndinë. Oh, ata i dinë të gjitha ritet e tyre fetare, por ta njohësh Perëndinë... (Gjoni 17,3).

Ai u përul, dhe kjo e bën Atë të madh për mua. Kjo e bën Atë të vërtetë për mua, të mendoj se Ai ishte i gatshëm të vinte këtu poshtë dhe të mos bëhej ndonjë i madh, të merrte ndonjë emër të madh apo diçka të tillë. Ai e përuli Vetveten dhe u bë shërbëtor i të gjithëve (Fil. 2,5-11). Ky është Zoti im Jezus. Ky është Ai që unë e dua. Ky është Ai të cilit unë dua t'ia jap plotësisht jetën time, që t'i shërbej dhe të punoj për Të dhe të bëj gjithçka që mundem, në mënyrë që t'i bëj njerëzit të shikojnë tek Ai, t'i besojnë Atij dhe ta duan Atë. Ai është i mrekullueshëm! Ai është i çmuar! [13]

Ai është i denjë për më të mirën. Çfarë bën ti për Të? A i jep Atij vetëm atë që të mbetet? Oh po, ti bredh gjithë ditën dhe i jep Atij tri minuta para se të shkosh në shtrat. Por Ai meriton më të mirën tënde, mik. Ai meriton gjithçka që ke. Por si vepron ti? Thjesht i jep diçka. Ai e merr. Ai e pranon megjithatë.

Jepi Atij më të mirën e jetës tënde. Jepi Atij më të mirën e këngëve të tua. Jepi Atij gjithë talentin tënd. Jepi Atij gjithçka që ke. Jepi Atij këmbët e tua, jepi Atij duart e tua, jepi Atij sytë e tu, jepi Atij gojën tënde, jepi Atij veshët e tu, jepi Atij shpirtin tënd, jepi Atij zemrën tënde, jepi Atij lavdërimin tënd, jepi Atij gjithçka që ke. Aleluja! Ai meriton më të mirën, [14] dhe shërbeja Atij me psalme dhe në lutje dhe në falënderim. [15]

Falë i qoftë Perëndisë, ne kemi ushqim të fshehtë, ushqim Frymor, që të jetojmë prej mirësisë dhe mëshirës së zbulesës së Jezus Krishtit në këto ditë të fundit, i Cili po dëshmon Vetveten mes popullit të Tij. Amen!

Elia hyri përpara se të vinte thatësia. Falë i qoftë Perëndisë, që ne jemi brenda përpara se të fillojë gjykimi. Tani është një kohë, kur njeriu del jashtë dhe hyn brenda, jashtë nga këto organizata dhe brenda në Krishtin, një kohë e daljes dhe e hyrjes për të gjithë Besimtarët e vërtetë.

Pastaj ai u thirr dhe qëndroi aty. Mbani mend, ai nuk u largua nga ai përrua, derisa Perëndia e thirri.

Dhe pasi thatësira ishte pothuajse drejt fundit, Ai e thirri prej andej dhe e dërgoi në shtëpinë e një vejushë. Vëreni, Ai e kishte thirrur edhe këtë vejushe. Dhe kjo vejushe nuk ishte bashkuar me jobesimtarët dhe nuk e kishte marrë vulën e bishës gjatë thatësirës. Kështu Ai e thirri Elia, për ta mbështetur këtë vejushe. Ajo kishte vetëm një kulaç të vogël, një gjë të vogël për të cilën mbante shpresë. Dhe Elia i tha: “Më jep mua këtë së pari. Sepse KËSHTU FLET ZOTI: Ena nuk do të zbrazet dhe ena nuk do të thahet deri ditën kur Zoti Perëndi do të sjellë shi mbi tokë.” (1 e Mbretërve 17,13-14). Vëre Perëndinë në vendin e parë, Fjalën e Tij së pari! [16]

Tani, dukej sikur ai po ia merrte edhe atë pak që kishte. Por ishte e kundërta. Kur ajo ishte e gatshme të jepte atë që kishte për të mbështetur Fjalën, atëherë Perëndia e ushqeu. Dhe kur ti je i gatshëm të japësh dhuntinë Frymore që ke, atë që Fryma e Shenjtë, që Perëndia ta ka dhënë, për ta mbështetur Fjalën, atëherë Perëndia do të të mbajë gjallë (Filipianëve 3,3). Haleluja! O lavdi i qoftë Perëndisë!

E shihni, o Kishë? Çfarë keni, sado e vogël të jetë masa, besimi që keni tek Perëndia, çfarëdo besimi që keni, vendoseni mbi Fjalën, jo mbi ndonjë organizatë! Vendoseni në Fjalën e Perëndisë; Ai do t’ju mbajë gjallë.

Ajo ishte e gatshme, por më parë nuk mundej, sepse nuk do ta linin. Por tani është e gatshme. A do ta pranojë? Perëndia dërgoi një profet në rrugën e saj. A do ta pranojë fjalën e tij? A do ta pranojë këtë profet? Po, ajo e pranoi. Dhe ai i tha: “Tani, çfarëdo jete të vogël që ke, vendose këtu, më sill mua së pari.” Dhe çfarë ndodhi? Kur pjesa tjetër e botës vuante dhe vdiste nga uria, ata, fëmijët e saj dhe gjithë shtëpia e saj kishin tre vakte të mira çdo ditë. Zbulesë hyjnore mbi Fjalën! Shpresoj se e sheh këtë, mik.

Çfarë ndodhi më tej? Ai qëndroi atje derisa mbaroi uria dhe banoi tek kjo grua, kjo kishë, e cila e kishte pranuar atë dhe kishte besuar Fjalën e tij. Dhe ai e mbajti gjallë, e mbajti kishën gjallë përmes Fjalës së Zotit, sepse ai tha: “KËSHTU FLET ZOTI.” [17]

Perëndia është sovran. Dhe ne shohim këtu në Shkrim, tek 1 Kronikave 13, se çfarë bëri Davidi. Qëllimet e tij ishin të mira. Por Perëndia nuk na vlerëson për shkak të qëllimeve të mira. Ka vetëm një mënyrë të vetme për t'i shërbyer Perëndisë, dhe ajo është duke e bërë Vullnetin e Tij sipas Udhëzimit të Tij. Dhe Perëndia, sepse Ai është sovran, nuk ka askënd që mund t'i thotë se çfarë duhet të bëjë ose si duhet ta bëjë. Ai e bën atë në Mënyrën e Tij. Ai e di rrugën e drejtë për ta bërë. Dhe për këtë unë ndihem mirë. Dhe kjo duhet të na bëjë të ndihemi mirë të gjithëve, dhe jam i sigurt se është kështu. Sepse tek njëri vjen në këtë mënyrë, tek tjetri në një mënyrë tjetër, dhe tek një tjetër akoma në një mënyrë tjetër.

“Mbi shpatullat e Levitëve” ishte mënyra e parë e Perëndisë për ta bërë. Por ata e vunë Arkën mbi një qerre të re dhe kjo nuk funksionoi. Ata nuk morën rrugën e drejtë. Shihni, kështu ata dolën dhe shkuan në rrugën e gabuar.

Dhe kështu ndodh edhe sot. S'ka rëndësi sa i sigurtë mund të jetë një njeri, nëse ai përpiqet t'i bëjë shërbim Atij jashtë rrugës së përgatitur prej Tij për ta zbuluar, gjithmonë do të bëhet një rrëmujë. Perëndia e cakton sipas Rrugës së Tij. Nëse njeriu përpiqet jashtë saj, ai do ta ngatërrojë, pa marrë parasysh sa i sigurtë është. [18]

Ka vetëm një mënyrë të vetme për t'i shërbyer Perëndisë, dhe ajo është: Duhet të qëndrojmë në Rrugën e Tij, pa marrë parasysh se cilat janë mendimet tona. Rrugë e Tij! [19]

E di që mendoni se unë jam i ashpër. Nuk jam i ashpër. Unë jam vëllai juaj dhe ju dua. Ikni prej Zemërimit që do të vijë. Shkoni tek Kryqi dhe thërrisni, derisa zemra juaj të mbushet me Frymën e Shenjtë të Tij! Kjo do t'ju largojë nga gjithçka që është e botës; dhe ecni hyjnisht përpara Tij me një zemër që digjet për Të.

Dashuri, jo edetyrueshme! Nuk është detyrim t'i shërbesh Krishtit; është dashuria ajo që i shërben Krishtit. Ajo të shtyn që çdo rrahje e pulsit të jetës sate të rrahë me Të (2 Korintasve 5,14).

[20]

Sepse unë e di këtë: Ekziston një derë e madhe, e cila qëndron përpara meje, dhe ajo quhet Vdekje. Dhe kjo vjen për secilin nga ne. Sa herë që zemra ime rreh, ne jemi një rrahje më afër kësaj dere. Ajo nuk do ta bëjë më atë rrahje përsëri. Ne jemi një rrahje më afër. Dhe në një nga këto ditë, ne do të arrijmë tek kjo derë. Ajo quhet Vdekje. Dhe secili prej nesh do të përballet me të. Dhe kur të vij aty, unë sigurisht nuk dua të hyj si frikacak. Dua të hyj i mbështjellë me rrobën e Tij dhe në hirin e Tij, sepse unë e di një gjë: që kur Ai të thërrasë, një ditë unë do të dal prej andej. Për këtë jetoj sot, për të bërë këtë: ta njoh Atë dhe t'i shërbej Atij.

[21]

Jeta vjen në qelizën e gjakut; ajo kërkon shenjtërim për ta pastruar këtë jetë, për ta vrarë dëshirën e mëkatit, pastaj Fryma e Shenjtë hyn në këto enë të pastra dhe i vë ato në punë, i veçon për shërbesë. Altari e shenjtëron enën, por është mbushja ajo që e vë në shërbesë. Ajo u veçua për shërbesë, tani duhet të vihet në shërbesë. Dhe Fryma e Shenjtë e vendos kishën në shërbesë (1 Korintasve 12,13). [22]

Unë mendoj se, gjatë epokave tona, kjo është provuar si e vërtetë: Ujë, Gjak, Frymë — Justifikim, Shenjtërim, Pagëzimi me Frymën e Shenjtë.

Ky imazh është marrë nga lindja natyrore. Shikoni, kur një grua është në dhembjet e lindjes. Gjëja e parë që ndodh në një lindje normale është shpërthimi i ujit; e dyta është gjaku dhe pastaj vjen jeta. Ujë, Gjak, Frymë — kjo përfshin lindjen normale, natyrore (1 Gjonit 5,7-8).

Dhe po kështu është edhe në fushën Frymore. Është Uji — Justifikimi me anë të besimit, besimi tek Perëndia, pranimi i Tij si Shpëtimtari yt personal dhe pagëzimi. E dyta është Shenjtërimi i Frymës, që Perëndia ta pastrojë Frymën nga të gjitha elementet e botës dhe nga dëshira e botës.

Dhe pastaj vjen Fryma e Shenjtë dhe sjell rilindjen e re dhe e mbush këtë enë të shenjtëruar.

Për shembull kështu: Një gotë ndodhet jashtë në kotecin e pulave, ti e ngre atë, e vendos mbi tavolinën tënde dhe hedh ujë ose qumësht brenda? Jo. Kur ti e ngre, kjo është drejtësim; ta pastrosh, kjo është shenjtërim. Fjala greke për shenjtërim ka një kuptim të dyfishtë. Do të thotë “i pastruar” dhe “i vënë nënë për shërbim”. Jo në shërbim, por për shërbim. Pastaj, kur ajo mbushet, vihet në shërbim. [23]

Unë thjesht e kam për keq që nuk kam edhe më shumë jetë për të jetuar, që të mund t’i shërbej Atij. Mos më tregoni mua se duhet të heqësh dorë nga diçka! Oh, nuk ka asgjë për të lënë pas, ka vetëm gjithçka për të fituar, është vetëm fitim! Dhe nëse do të kisha zgjedhjen, të kisha dhjetë milion jetë, ose nëse do të bëhesha përsëri 16 vjeç dhe të isha mbret i botës për dhjetë mijë vjet, ose të vdisja tani menjëherë dhe të shkoja me Jezus Krishtin në qiell, atëherë do të thosha: “Më lini të shkoj tani. Unë dua thjesht të shkoj dhe të jem me Të.” Sepse tani unë kam jetën e përjetshme. Nëse do të mbaronin dhjetë mijë vjet, unë do të shkoja në ferr. Por kur të kalojnë dhjetë mijë vjet, unë nuk do të kem më pak kohë se në fillim kur hyra atje. Amen.

Ai është real. Kush i bëri lulet? Kush i vuri ngjyrat brenda tyre? I njëjti që vuri ngjyrat në lule, e vuri Frymën e Shenjtë në zemrën time. Lavdi qoftë Perëndisë! Ai është këtu, po! Mos kini frikë prej Tij, sepse Ai është këtu. Perëndi do të thotë adhurim. Perëndi është objekt i adhurimit. Dhe unë e dua ta adhuroj Atë. Ai është Gjithçka për mua. Ai është paqja ime. Ai është Ati im, nëna ime, Ai është gjithçka që unë kam pasur ndonjëherë. Gjithçka që do të jem ndonjëherë, gjithçka gjendet në Të. Oh, le t’i ngremë duart tona dhe ta lavdërojmë Atë! [24]

Kur shoh vitet që kalojnë, dhe shoh se dy ose tre takime në ditë fillojnë të më lodhin, kur më parë nuk më bënin përshtypje; atëherë mendoj: “Ç’rëndësi ka kjo?”

Dua t’ju pyes diçka. Ne jemi një familje, prandaj dua ta bëj.

Çfarë do të ndodhte nëse sot do të kishe tetëdhjetë vjet ose pesëmbëdhjetë vjet? Nëse je tetëdhjetë vjeç dhe nesër në të njëjtën orë je ende gjallë, atëherë do të mbijetosh shumë, shumë fëmijë gjashtëmbëdhjetë vjeçarë. A ke menduar ndonjëherë për këtë? Sigurisht. Ti je këtu për një qëllim, për t'i shërbyer Perëndisë . Atëherë, çfarë rëndësie ka mosha jote? Thjesht shërbeji Perëndisë (2.Kor. 3,1-6).

Nëse do të isha atje lart dhe Perëndia do të vinte tek unë dhe të më thoshte: „Dua që të shkosh në Tokë. Do të të jap një periudhë njëqind vjeçare njohurie, por ti duhet të zgjedhësh një periudhë. Cilat vite do të zgjedhësh, 25-të e para, 25-të e dyta, 25-të e treta apo 25-të e fundit?"

Cila do të ishte përgjigjja ime? Nëse dua të kaloj kohën time këtu si futbollist ose sportist, atëherë më mirë zgjedh 25-të e para. Nëse dua të jem këtu si marangoz ose mjeshtër, atëherë zgjedh më mirë 25-të e dyta. Por nëse dua të shërbej Zotit me kohën time, atëherë zgjedh 25-të e fundit, nga 75 deri në 100, sepse atëherë do të kem grumbulluar shumë njohuri dhe do të di më mirë. Përderisa mund të qëndroj në këmbë dhe të ec, çfarë rëndësie ka mosha ime? Jam këtu për t'i shërbyer Zotit, dhe kjo është e gjitha. Amen.

Kjo më mjafton. Ai e ka premtuar. [25]

Nëse është në rrugën e detyrës për të ndjekur Fjalën, atëherë qëndroni dhe vëreni se si hapet. Amen. Unë jam pesëdhjetë vjeç dhe i kam shërbyer Atij rreth 33 vjet. Do të doja të kisha dhjetë milion vjet për t'i shërbyer Atij. Nuk kam parë kurrë që Ai ka dështuar kur Fjalën e Tij e ruan. Kjo është e vërtetë. [26]

Zot, në dritën e Fjalës Tënde, urdhëroj çdo person që nuk është pagëzuar në emër të Zotit Jezus Krisht, të vrapojë shpejt tek uji, sa të keni mundësi. Ju, që nuk jeni mbushur me Frymën e Shenjtë, ju urdhëroj në emër të Zotit Jezus Krisht, bieni në gjunjë dhe mos ngrihuni derisa Fryma e Shenjtë t'ju shenjtërojë tërësisht dhe t'ju mbushë me dashurinë dhe mirësinë e Tij, derisa shpirti juaj të jetë kaq i kënaqur në praninë e Perëndisë, sa gjithë dëshira juaj të jetë t'i shërbeni Atij, të ecni me Atë dhe të punoni me Atë gjatë gjithë jetës suaj. Lutem që Perëndia t'ju japë këtë detyrim, në emër të Jezus Krishtit. [27]

Maleaki 3,13-18:

“Ju keni thënë fjalë të rënda kundër meje! – thotë ZOTI. Por ju pyetni: ‘Çfarë kemi thënë kundër teje ndërmjet nesh?’ Ju keni thënë: ‘Është e kotë të i shërbejmë Perëndisë, dhe çfarë përfitimi kemi ne të ruajmë ligjin e Tij dhe të ecim me zili para ZOTIT të Ushtrive? Dhe tani lavdërojmë të pabesët si të lumtur; sepse ata që bëjnë paudhësi ngrihen të drejtë, dhe ata që e sfiduan Perëndinë shpëtojnë!’”

Atëherë ata që frikësoheshin ZOTIN biseduan ndërmjet tyre, dhe ZOTI dëgjoi dhe vuri re; dhe u shkrua një libër kujtese për ata që frikësohen ZOTIT dhe nderojnë emrin e Tij. Dhe ata do të trajtohen nga unë, thotë ZOTI i Ushtrive, si pronë e zgjedhur e imja në ditën që unë përgatis; dhe unë do t'i kurseni, ashtu si një njeri kursen djalë të tij që i shërben. Atëherë do të shihni përsëri se çfarë dallimi ka midis të drejtës dhe të paudhës, midis atij që i shërben Perëndisë dhe atij që nuk i shërben.”